

Behar-Bechukotai, Haftarah, May 9, 2026

Jeremiah 16:19-17:14

(19) O ETERNAL One, my strength and my stronghold, My refuge in a day of trouble, To You nations shall come From the ends of the earth and say: Our ancestors inherited utter delusions, Things that are futile and worthless. (20) Can mortals make gods for themselves? No-gods are they! (21) Assuredly, I will teach them, Once and for all I will teach them My power and My might. And they shall learn that My name is GOD. (1) The guilt of Judah is inscribed With a stylus of iron, Engraved with an adamant point On the tablet of their hearts, And on the horns of their altars, (2) While their children remember Their altars and sacred posts, By verdant trees, Upon lofty hills. (3) Because of the sin of your shrines Throughout your borders, I will make your rampart a heap in the field, And all your treasures a spoil. (4) You will forfeit, by your own act, The inheritance I have given

ירמיהו ט"ז:י"ז-ט"ז:י"ד

(יט) יהוה עזי ומעוזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי-ארץ ויאמרו אה-שקר נחלו אבותינו הבל ואין-בם מועיל: (כ) היעשה-לו אדם אלהים והמה לא אלהים: (כא) לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את-ידי ואת-גבורתי וידעו כי-שמי יהוה: {ס} (א) חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על-לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: (ב) כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על-עץ רענן על גבעות הגבהות: (ג) הררי בשדה חילך כל-אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל-גבוליך: (ד) ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את-איביך בארץ אשר לא-ידעת כי-אש קדחתם באפי עד-עולם תוקד: {ס} (ה) כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן-יהוה יסור לבו: (ו) והיה

you; I will make you a slave to your enemies. In a land you have never known. For you have kindled the flame of My wrath that shall burn for all time. (5) Thus said GOD: Cursed is the man who trusts in mortals, Who makes mere flesh his strength, And turns his thoughts from GOD. (6) He shall be like a bush in the desert, Which does not sense the coming of good: It is set in the scorched places of the wilderness, In a barren land without inhabitant. (7) Blessed is the man who trusts in GOD, Whose trust is GOD alone. (8) He shall be like a tree planted by waters, Sending forth its roots by a stream: It does not sense the coming of heat, Its leaves are ever fresh; It has no care in a year of drought, It does not cease to yield fruit. (9) Most devious is the heart; It is perverse—who can fathom it? (10) I, GOD, probe the heart, Search the mind—To repay each person according to their own ways, With the proper fruit of their deeds. (11) Like a partridge hatching what she did not lay So are those who amass wealth by unjust means; In mid-life it will leave them, And in the end they

כְּעֶרְעֵר בְּעֶרְבָה וְלֹא יֵרָאֶה
כִּי־יָבוֹא טוֹב וְשָׁכֵן חֲרָרִים בְּמִדְבָּר
אֶרֶץ מְלַחָה וְלֹא תִשָּׁב: {ס}(ז)
בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה
וְהָיָה יְהוָה מְבַטְחֹו: {ח}(ח) וְהָיָה
כְּעֵצָן שֶׁתּוֹלַע עַל־מַיִם וְעַל־יּוֹבֵל
יִשְׁלַח שָׁרָשָׁיו וְלֹא (יֵרָאֶה)
כִּי־יָבֵא חָם וְהָיָה עָלָיו רַעַג
וּבִשְׁנַת בְּצֻרָתָהּ לֹא יִדְאָג וְלֹא יִמְיֵשׁ
מִעֲשׂוֹת פְּרִי: {ט}(ט) עֵקֶב הַלֵּב מִכָּל
וְאָנֶשׁ הוּא מִי יִדְעֵנוּ: {י}(י) אֲנִי יְהוָה
חֹקֵר לֵב בְּחֵן כְּלָיוֹת וְלִתְתּוֹת לְאִישׁ
כְּדַרְכּוֹ כִּפְרִי מֵעֲלֵיו: {ס}(יא)
קֵרָא דָגֵר וְלֹא יֵלֵד עֵשָׂה עֶשֶׂר וְלֹא
בְּמִשְׁפָּט בְּחֻצֵי יָמוֹ יַעֲזֹבֵנוּ
וּבְאַחֲרֵיתוֹ יְהָיָה נֶבֶל: {יב}(יב) כִּפְסָא
כְּבוֹד מְרוֹם מֵרֵאשׁוֹן מְקוֹם
מִקְדָּשֵׁנוּ: {יג}(יג) מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה
כָּל־עֲזָבָיָה יִבְשׁוּ (יִסּוּרִי)
בְּאֶרֶץ יִכְתְּבוּ כִי עֲזָבוּ מְקוֹר
מַיִם־חַיִּים אֶת־יְהוָה: {פ}(יד)
רָפְאֵנִי יְהוָה וְאֶרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי
וְאוֹשָׁעָה כִי תִהְלֹתִי אֶתָּה:

will be proved fools.(12)O
Throne of Glory exalted from of
old,Our Sacred Shrine!(13)O
Hope of Israel! O ETERNAL
One!
All who forsake You shall be put
to shame,Those in the land who
turn from YouShall be
doomed,For they have forsaken
GOD,
The Fount of living
waters.(14)Heal me, O
ETERNAL One, and let me be
healed;
Save me, and let me be
saved;For You are my glory.